

SỰ CHÔN CẤT

Lạy Cha Thiên thượng Phước hạnh, với sự—sự Hiện Diện của Đức Thánh Linh ở đây rồi, chúng con đến gần Lời Thánh của Cha. Và mặc dù với một giọng nói khó nghe cố gắng nén lại, và nói những lời thật chậm và đều đều hết sức, con cầu xin sự hướng dẫn Thiêng liêng của Cha và sự xúc dầu của Đức Thánh Linh vận hành giữa chúng con tối nay. Cầu xin Cha là Đấng vô sở bất tại, xin Ngài lấy Lời Đức Chúa Trời ban phát Nó cho mọi lòng, đúng như chúng con cần. Nguyện xin tối nay Ngài nuôi chúng con, dựa trên những điều tốt lành thuộc về Đức Chúa Trời.

2 Và tối nay, trong lúc chúng con đang nói về Lời, xin cho lòng chúng con đi nhiều dặm hương về Đồi Sọ, nơi Chúa Jêsus đã trả giá đầy đủ mọi sự bị đòi hỏi về sự phán xét lớn của Đức Chúa Trời, từ vườn Ê-đen. Và ngày hôm nay xin cho chúng con nhận biết rằng mình được xưng công bình cách nhưng không bởi sự sống lại của Ngài, bởi sự chết, sự chôn, và sự sống lại của Ngài.

3 Và tối nay chúng con không thuộc về thế gian nữa, vì chúng con đã được mua với giá bằng Huyết quý báu của Con Đức Chúa Trời. Và xin cho chúng con, với tấm lòng biết ơn, quay lại với Ngài tối nay, bằng tất cả tâm trí và sức lực, và những gì có trong chúng con, và hầu việc Cha với một tấm lòng trong sạch, thuần khiết.

4 Xin nhậm lời tối nay, Cha ôi, nếu có người nào đó ở đây chưa biết Cha, trong sự tha thứ tội lỗi của họ, cầu xin tối nay họ đến cách khiêm nhường với thập tự giá, và xưng nhận tội lỗi mình ở đó trước Đức Chúa Trời là đáng công bình, để được tha thứ. Và nguyện xin đây là một đêm tuyệt vời cho hết thầy chúng con. Chúng con cầu xin như Danh của Con Ngài, là Chúa Jêsus. A-men.

5 Giờ này chúng ta thật sự nhận biết rằng không có người nào, trên đất, có thể thích đáng để nhận lấy Lời Đức Chúa Trời và bày tỏ Nó, bởi vì Lời được chép ra bằng sự hà hơi soi dẫn. Đức Thánh Linh là Tác Giả của Lời.

6 Và khi một người được tìm kiếm, trên Nước Thiên đàng, để nhận lấy Sách và mở các Ấn, không tìm thấy có người nào ở trên Trời, hay trên đất, hay ở dưới đất, xứng đáng để mở các Ấn, hay thậm chí ngược lên nhìn Sách. Và có Chiên Con Ở đó đã bị giết từ khi sáng thế, và Ngài đến lấy Sách từ tay Đức Chúa Trời ngồi trên Ngai, và mở các Ấn và mở ra Lời.

7 Và tối nay chúng ta tin và cậy trông nơi Ngài, rằng Ngài sẽ mở Lời cho chúng ta, và bây giờ như tôi đọc trong Công vụ chương thứ 2.

8 Như tôi đưa ra, đêm đầu tiên là *Sự Đến Lần Thứ Hai*, và... của Chúa Jêsus, là thứ Tư. Và tối thứ Năm là về *Cửa Tế Lễ Đầy Đủ Mọi Sự*. Và tối thứ Sáu là về *Sự Đền Tội Đầy Đủ Mọi Sự; Sự Trọn Vẹn*. Anh em đã hiểu được điều đó tối qua không? *Sự Trọn Vẹn*, thật chúng ta có thể hoàn toàn không chổ trách được và trọn vẹn trước mặt Đức Chúa Trời! Và tối nay là về *Sự Chôn Cất*. Và ngày mai, *Sự Sống Lại*. Đúng theo thứ tự những ngày đó.

9 Bây giờ tôi đã chọn tối nay, dành cho việc đọc lời Kinh Thánh, trong Sách Công vụ, chương thứ 2 và bao gồm, câu thứ 25, 26, và 27. Và Lời đọc như thế này, Phi-e-rơ đang giảng.

Đa-vít, vì vua Đa-vít đã nói về Ngài rằng, Tôi đã từng thấy Chúa ở trước mặt tôi luôn, vì Ngài ở bên hữu tôi, hầu cho tôi chẳng bị rúng động chút nào:

Bởi cố đó, lòng tôi vui vẻ, lưỡi tôi mừng rỡ; và xác thịt tôi cũng sẽ yên nghỉ trong sự trông cậy:

Vì Chúa sẽ chẳng để linh hồn tôi nơi âm phủ, cũng sẽ chẳng cho Đấng Thánh của Ngài thấy sự hư nát.

10 Thật là một trích đoạn Kinh Thánh tuyệt vời cho tối nay, để hiểu được tình huống Ngài đang ở trong mô mả.

11 Điều trước tiên chúng ta ước mong nhìn...thu hút sự quan tâm của anh chị em, là tính không thể sai lầm về Lời Đức Chúa Trời. Đức Chúa Trời giữ đúng Lời Ngài, đến từng chữ. Và tối nay chúng ta cần tập trung tư tưởng của mình về điều đó, rằng Đức Chúa Trời giữ Lời Ngài. Chúng ta có thể yên nghỉ chắc chắn về bất cứ điều gì mà Đức Chúa Trời đã phán trong Lời Ngài, là Lễ thật. Và đức tin không yên nghỉ trên cát chảy của những ý tưởng

con người hay hệ thống thần học con người, nhưng nó có nơi an nghỉ cuối cùng trên Vầng Đá không thể lay chuyển bằng Lời Đòi đòi của Đức Chúa Trời.

¹² LỜI! Nếu Đức Chúa Trời đã nói điều đó, thì đó mãi mãi là Lẽ thật. Ngài có thể không bao giờ lấy nó lại và phán, “Ta không muốn nói điều đó.” Tôi có thể nói nhiều điều và quý vị có thể nói nhiều điều, rồi chúng ta có khuynh hướng lấy lại nó, bởi vì chúng ta đã nói bằng tất cả sự hiểu biết của mình và với tất cả khả năng mình. Nhưng, thế thì, Đức Chúa Trời khác hẳn chúng ta rất nhiều. Ngài là vô hạn, cho nên, Ngài không phán một điều gì trừ phi nó tuyệt đối hoàn hảo. Ngài không bao giờ phải lấy lại điều đó, không bao giờ phải xin lỗi về những gì Ngài đã phán. Nó luôn luôn chứa đựng, Lẽ thật.

¹³ Ngay cả đối với Chúa Jêsus, trong những ngày trọng đại này mà chúng ta làm lễ kỷ niệm, khi Đức Chúa Trời thật sự giết Con Ngài vì tội lỗi của thế gian, có lẽ hàng ngàn năm trước khi ngay cả nền trái đất được lập. Đức Chúa Trời đã phán LỜI, và LỜI ấy là một sản phẩm hoàn tất trên Trời khi Đức Chúa Trời phán; nó đã hoàn tất rồi. Ô, nếu chúng ta có thể chỉ hiểu được điều đó có nghĩa gì, dân sự chúng ta sẽ khác hẳn biết bao! Để thấy trong những Sách Ngài, sự phán xét được đặt ở đây cho kẻ không vâng lời, nó chắc hẳn khiến con người xem xét lại chính mình, giờ này qua giờ khác; và nó sẽ khiến cho người công bình vui vẻ, giờ này sang giờ khác, để đọc những ơn phước mà Đức Chúa Trời đã hứa cho người trung tín. Và chúng ta có thể yên nghỉ đảm bảo rằng mọi LỜI sẽ được ứng nghiệm, cứ neo chặt linh hồn chúng ta trên điều đó. Nó luôn luôn là cách ấy.

¹⁴ Khi Đức Chúa Trời phán với Nô-ê, đã lâu trong thời tiền đại hồng thủy; có thể có lẽ trước khi một Kinh Thánh đã từng được chép, hay Kinh Thánh này, dù thế nào đi nữa, đã từng được chép; Đức Chúa Trời đã phán cùng Nô-ê sẽ có một trận bão, và nước sẽ bao phủ trái đất. Và không có một dấu vết của chứng cứ rằng nó sẽ xảy ra, mọi thứ đều trái ngược, Nô-ê đã hành động với sự kính sợ, và dựng một con tàu, sửa soạn cho điều đó. Nó được dùng để cứu người nhà của ông và chính ông. Đức Chúa Trời không hề

để ông thất vọng, bởi vì đó chính là Lời Ngài. Nó phải xảy ra khi Đức Chúa Trời đã phán nó sẽ xảy ra.

¹⁵ Bây giờ, khi Gióp, Sách xưa nhất trong Kinh Thánh, mà có lẽ đã được chép lại trước Sáng thế ký, và nó được bao gồm trong Kinh Thánh. Và Môi-se đã chép Sáng thế ký. Gióp, trong Sách của mình, ông yên nghỉ trang trọng trên lời hứa Đức Chúa Trời đã phán với ông. Ông đã đứng bên cạnh của lễ thiêu của mình, với sự kính sợ trong lòng; biết rằng, những gì Đức Chúa Trời đã phán, Đức Chúa Trời có khả năng thực hiện. Và khi mọi việc dường như đi ngược lại, Gióp đã giữ vững quan điểm chắc chắn bởi vì lời hứa của Đức Chúa Trời là chắc chắn. Đức Chúa Trời đã hứa với Gióp, và Gióp yên nghỉ trên lời hứa ấy.

¹⁶ Ồ, ước gì hội thánh có thể đạt đến chỗ đó với nơi nó có thể yên nghỉ trang nghiêm trên Lời Đời đời của Đức Chúa Trời là Lẽ thật! Thật sẽ là sự khác biệt biết bao, sẽ có sự đúng đắn biết bao, sẽ có sự cất tủa, sẽ có sự vui mừng biết bao, thật sẽ có quyền năng, khi những người nam và người nữ nhận Đức Chúa Trời ở mặt có giá trị, tin rằng điều Ngài nói là Lẽ thật. Cho dù hoàn cảnh như thế nào, điều đó không liên quan gì với nó. Đức Chúa Trời đã phán vậy; điều đó không có gì bàn cãi!

¹⁷ Và Gióp, khi đang ở trong thời gian thử thách nhất mọi kinh nghiệm của mình; khi ông được tìm thấy, ở trong Sự Hiện Diện của Đức Chúa Trời, như một người công bình. Ngay cả Đức Chúa Trời đã phán ông là một người trọn vẹn. Không có ai giống như Gióp trên đất. Và Sa-tan đã được ban cho đặc quyền để thử thách ông, nó nói, “Tôi sẽ làm cho người sẽ phỉ báng Chúa vào mặt Chúa.”

¹⁸ Và nó hầu như đã lấy mạng sống của Gióp, và chắc hẳn làm điều đó, nhưng Đức Chúa Trời đã dựng một dựng đường ranh giới, phán, “Người có thể làm bất cứ điều gì với người, nhưng chớ tra tay vào mạng sống người.”

¹⁹ Thế rồi khi Gióp đã chịu đựng mọi thử thách của thời gian chịu khổ hình, ông nói, “Tôi biết Đấng Cứu Chuộc tôi vẫn sống, và vào những ngày cuối cùng Ngài sẽ đứng trên đất. Dù những con sâu da hủy diệt thân thể này, tuy nhiên trong xác thịt tôi sẽ thấy Đức Chúa Trời.” Cho dù dường như tối tăm thế nào đi nữa, và sự

việc dường như có vẻ hảo huyền đi nữa, có điều gì đó mà Gióp đã neo chặt linh hồn mình, lời hứa Đòi đòi của Đức Chúa Trời. Ô, nếu như chúng ta có thể chỉ làm điều đó! Để ý, ông đã yên nghỉ trên lời hứa, “Tôi biết rằng Đấng Cứu Chuộc tôi vẫn sống.”

²⁰ Và tôi muốn anh em để ý, vì những lời sắp tới tôi muốn nói, Gióp đã định rõ nơi chôn của mình. Và khi Gióp chết, ông đã được chôn như vậy.

²¹ Có người khác, tên là Áp-ra-ham, đã nhận lấy Đức Chúa Trời ở Lời Ngài. Và ông đã tin Đức Chúa Trời. Và ông đã coi những việc thuộc về thế gian thì trái với lời hứa Đức Chúa Trời ban cho mình, dường như là chúng đã không có. Ông đã nhận Đức Chúa Trời ở Lời Ngài. Và khi ngày tháng trôi qua, và hết tuần hết tháng, và ngay cả những năm trôi qua, mà Áp-ra-ham không hề bối rối chút nào. Kinh Thánh nói, “Người chẳng có lưỡng lự, hoặc hồ nghi, về lời hứa Đức Chúa Trời; nhưng càng mạnh mẽ trong đức tin, dâng sự ngợi khen cho Đức Chúa Trời.”

²² Khi mọi sự dường như, mỗi ngày, chỉ tiến triển nhiều khó khăn hơn mỗi ngày; nhưng thay vì trở nên yếu đuối, Gióp càng mạnh mẽ hơn mỗi ngày. Ô, quả là sự đảm bảo phước hạnh mà chúng ta có! Khi khó khăn dường như nổi lên khiến cho điều mà, Đức Chúa Trời đã hứa có vẻ không có khả năng thực hiện được; thay vì sợ hãi để quay lại, với thế gian, chúng ta nên đứng vững vàng chiến đấu nhiều hơn bao giờ hết, dựa trên CHÚA PHÁN NHƯ VẬY. Nên an tâm về điều đó, khi Đức Chúa Trời phán điều gì đó.

²³ Và Áp-ra-ham đã coi những điều đó mà đã có, dường như chúng không có vậy, bởi vì chúng đi ngược với Lời. Và khi Áp-ra-ham mất người yêu dấu và vợ của mình, Sa-ra, sau nhiều năm chung sống, ông đã mua một phần đất gần nơi đã chôn Gióp, và đã chôn Sa-ra. Tự hỏi tại sao à? Họ là những đấng tiên tri! Họ đã thấy! Họ đã tiếp xúc với Đức Chúa Trời! Và bấy giờ khi Áp-ra-ham chết, ông đã được chôn với Sa-ra.

²⁴ Vậy thì, ông đã không muốn những người kia cho ông phần đất đó. Ông đã mua nó, trước những người làm chứng. Thật là một hình bóng đẹp đẽ về phép báp-têm. Ông đã mua nó, trước những người làm chứng, đó là sở hữu của ông. Ô, đó là đường

lối mà tín hữu thật nên đến, không cởi bỏ trong góc, nhưng đứng trước những người làm chứng, “Tôi là chứng nhân về Đức Chúa Jê-sus, và về Đức Thánh Linh, và về những công việc lớn lao của Ngài,” và rất nhiều hơn nữa khi chúng ta thấy thì giờ tai ương này đang đến gần.

25 Và sau đó khi con trai Áp-ra-ham, là Y-sác, lời hứa đã được ban cho ông. Và khi Y-sác qua đời, ông được chôn với Áp-ra-ham. Và Y-sác đã sanh Gia-cốp.

26 Và khi Gia-cốp đã...chết dưới xứ Ê-díp-tô. Nhưng để ý, trước khi chết, ông đã nói với Giô-sép, con trai tiên tri của ông, “Hãy đến đây, hỡi con, và đặt tay trên hông bị tật của ta.” Nên nhớ ông đã bị tật như thế nào, là vì Thiên sứ của Chúa đã đánh vào sườn ông, và ông đã đi khập khiễng từ ngày đó. Ông nói, “Hãy đặt tay con trên hông ta, mà thề với ta bởi Đức Chúa Trời của tổ phụ chúng ta, rằng con sẽ không chôn cha dưới xứ Ê-díp-tô này.” Tại sao? Ô, họ đã có Lời, họ đã có sự khải thị!

27 Và tôi xin ngừng ở đây, để nói rằng hội thánh của Đức Chúa Trời hằng sống được xây dựng trên sự khải thị Thiên thiêng liêng; không phải trên giáo phái, những tổ chức, không phải trên những giáo lý hay tín điều, nhưng trên Lễ thật được mặc khải thiêng liêng của Đức Chúa Trời hằng sống.

28 A-bên, trong vườn Ê-đen, đã có sự khải thị đó khi hội thánh bắt đầu. Làm thế nào ông biết để mang đến chiên con? Tại sao ông không mang đến trái cây như Ca-in? Nhưng điều đó đã được khải thị với ông!

29 Chúa Jê-sus đã từng phán, nói, “Người ta nói Ta Con Người là Ai?”

“Một số nói Ngài là ‘Môi-se,’ và ‘Ê-li,’ vân vân.”

Ngài phán, “Còn các người nói Ta là Ai?”

30 Anh em thấy, điều đó không dựa trên những gì người nào khác nghĩ, mà chính là những gì anh chị em biết là Lễ thật. “Còn người nói gì?” Câu hỏi đó sẽ đối diện với mỗi người chúng ta tối hôm nay, “Còn người nói gì?”

31 Và Phi-e-rơ nhanh chóng nói lên, không một chút do dự, thưa, “Chúa là Đấng Christ, Con của Đức Chúa Trời hằng sống.”

32 Vì Chúa Jêsus Đấng biết những bí mật của mọi lòng, vì Ngài không là ai khác hơn Đức Giê-hô-va được biểu hiện trong xác thịt, và Ngài phán, “Người có phước đó, hỡi Si-môn, con Giô-na, vì chẳng phải thịt và huyết tổ cho người biết điều này đâu, bèn là Cha Ta ở trên Trời đã làm điều này. Và trên đá này, Ta sẽ lập Hội thánh Ta, các cửa âm phủ chẳng thắng được Hội đó.”

33 Và chúng ta nhiều người khi chúng ta đi tới, tín đồ Lutheran chúng ta muốn bước đi bằng đức tin, tín đồ Giám Lý chúng ta muốn la lớn để có được Điều đó, anh em Ngũ Tuần muốn nói tiếng lạ để có được Điều đó, nhưng cách xa Nó mười triệu dặm.

34 Đó là một sự mặc khải Thiêng liêng của Đức Chúa Jêsus Christ, Thân vị của Bản thể Ngài được biểu hiện trong lòng, “Ta sẽ lập Hội thánh Ta trên đá này, các cửa âm phủ chẳng thắng được Hội đó.” Nó thực hiện trọn vẹn với Ma-thi-ơ :24, 5:24, hay, Thánh Giăng 5:24, “Kể nào nghe Lời Ta, và tin Đấng đã sai Ta, thì được Sự Sống đời đời; và không đến sự phán xét, nhưng vượt qua sự chết mà đến Sự Sống.” Không phải vì anh em có hoạt động, cảm xúc nào; nhưng bởi vì anh em có được đặc ân thuộc về Đấng Christ đã bày tỏ cho anh em từ trên Trời, “Ta sẽ lập Hội thánh Ta trên đá này.”

35 Và rồi, Gia-cốp, khi ông chết, con trai ông đã mang xác ông về, và ông được chôn với Áp-ra-ham, Y-sác, Sa-ra, và Gióp, trong Xứ Thánh, ở Palestine.

36 Sau đó, Giô-sép, là một tiên tri. Ông đã thịnh vượng dưới xứ Ê-díp-tô. Ông đã biết Đức Chúa Trời. Đức Chúa Trời đã mặc khải chính Ngài cho ông. Và khi ông chết, ông nói, “Đừng chôn hài cốt tôi ở dưới đây, nhưng hãy đem...khi...Rồi đây Đức Chúa Trời chắc chắn sẽ thăm viếng các anh!” Tại sao? Ông yên nghĩ trang nghiêm trên Lời của Đức Chúa Trời với Môi-se, “Họ sẽ phục dịch đất nước này trong bốn trăm năm, nhưng Ta sẽ mang họ ra.” Ông đã yên nghĩ trên Lời đó.

37 Và thật là một minh họa đẹp đẽ ở đây, nếu anh chị em để ý. Mỗi người Hê-bơ-rơ vượt qua, với cái lưng bị đánh nát bét, bởi những người đốc công nô lệ. Và khi họ ngược nhìn hài cốt của Giô-sép, nhà tiên tri của mình, người đó biết rồi đây họ sẽ được

đi ra. Vì, hài cốt đó được để lại làm kỷ niệm, rằng ngày nào đó họ sẽ đi ra.

38 Cách đây khoảng mười lăm hay mười tám năm khi Billy Paul, cậu bé khoảng năm tuổi, hầu như rất nhiều...Chúng tôi có đặt một bó hoa nhỏ trên mộ mẹ nó, lúc sáng sớm, vào ngày lễ Phục sinh, ngay khi mặt trời đến, ló dạng; hay ngay trước khi ánh sáng ban ngày bắt đầu, lúc đó, rồi đi đến buổi nhóm. Và khi chúng tôi đi đến mộ, cậu bé lấy mũ ra khi chúng tôi đến nơi chôn mẹ và em gái nó. Và nó trở nên buồn bã và khóc, và nó nói, “Ba ơi, mẹ ở trong cái hục dưới đó hả?”

39 Tôi nói, “Không, con à. Mẹ con không ở dưới cái hố đó. Mẹ con ở một chỗ tốt hơn con và ba gặp triệu lần.”

Nó hỏi, “Con sẽ gặp lại mẹ chứ?”

40 Tôi nói, “Bởi ân điển Đức Chúa Trời, nếu con muốn điều đó, con có thể gặp lại mẹ con.”

Nó nói, “Thân thể mẹ sẽ đi lên từ mộ này không?”

41 Tôi nói, “Con yêu quý, hãy nhắm mắt lại, ba sẽ kể cho con nghe một chuyện ngắn. Cách đây nhiều trăm năm, vào buổi sáng này, có một ngôi mộ bỏ trống.” Tôi nói, “Đó là sự tưởng nhớ đến ‘những ai ngủ trong Đức Chúa Trời sẽ được Đấng Christ mang họ đi với Ngài khi Ngài đến.’” Không có một bóng dáng nghi ngờ, tôi yên nghĩ trang trọng trên lời hứa Đòi đòi của Đức Chúa Trời!

42 Như Gióp xưa, khi chúng ta nghe rằng “tro trở về với tro, và cát bụi trở về với cát bụi,” điều đó làm tôi nhớ đến Longfellow, người đã nói:

Đừng kể với tôi, bằng bài hát thê lương,
Cuộc đời chỉ là một giấc mơ trống rỗng!
Và linh hồn chết đi ngủ một giấc ngon lành,
Và những sự việc không phải là những gì chúng
dường như có.

Ông đã nói:

Đúng thế, sống là thật! Sống là tha thiết!
Và mộ bia không phải là mục tiêu của nó;
Vì người là bụi, phải trở về cát bụi,
Không được nói về linh hồn.

43 Họ gọi nó là thân thể thuộc linh, mà khi chúng ta rời khỏi đây đi vào nơi nào khác. Nó có thể là bất cứ điều gì, tôi lấy Lời của các sứ đồ, khi họ nói, “Nếu nhà tạm của chúng ta dưới đất này hay nơi cư ngụ này bị đổ nát, thì chúng ta lại có nhà đang chờ đợi chúng ta rồi, để di chuyển từ nhà này vào nhà Đó.”

44 Áp-ra-ham, Y-sác, Gia-cốp, Gióp, hết thảy các đấng tiên tri, họ tin cậy và tin rằng có một sự sống lại, rằng Đấng Cứu Chuộc sẽ đến. Họ đã nói tiên tri về Ngài. Hê-nóc đã nói tiên tri về Ngài; đã yên nghỉ trang trọng, đóng ấn lời chứng của mình với nó. Y-sác, Gia-cốp, Đa-ni-ên, Giê-rê-mi, Ê-xê-chi-ên, họ yên nghỉ trang trọng trên thời gian mà Đấng Mê-si sẽ đến.

45 Và họ đã chết và linh hồn họ đi vào Pa-ra-đi. Họ không thể đi vào Sự Hiện Diện của Đức Chúa Trời, bởi vì (chúng ta đã nói điều đó tối qua) rằng huyết bò đực và dê không thể tha thứ tội lỗi; nó chỉ bao phủ tội, nói về một ngày khi Cửa Lễ trọn vẹn; bởi vì huyết trong thú vật không thể trở lại với người thờ phượng, vì lúc đó họ không ngừng dâng các cửa lễ về hình bóng đó.

46 Nhưng khi Con của Đức Chúa Trời đã chết, Sự Sống ở trong Ngài không ai khác ngoài Đức Chúa Trời, để trở lại và tiếp nhận chúng ta vào gia đình của Đức Chúa Trời. Và bây giờ chúng ta là con cái của Đức Chúa Trời, Sự Sống từ Huyết Ngài.

47 Bây giờ để ý nhanh, khi chúng ta đi tiếp. Khi trở lại trong thời Cựu Ước, và những ai tin và thờ phượng, và đã chết trong Đức tin, đang chờ đợi đến lúc đó. Lý do những đấng tiên tri đã làm điều đó, và muốn được chôn ở xứ Palestine, họ biết rằng sự sống lại sẽ không xảy ra ở xứ Ê-díp-tô. Nó sẽ chỉ xảy ra, tại xứ Palestine.

48 Đó là điều tôi muốn nói tối nay: Tôi đã có hết thảy các danh hiệu; tôi không quan tâm người ta gọi tôi là gì, điều đó không có ý nghĩa gì với tôi. Điều duy nhất mà tôi muốn làm, là biết điều này: rằng tôi đã chết, sự sống tôi đã được giấu trong Đấng Christ, qua Đức Chúa Trời, và đã đóng ấn bằng Đức Thánh Linh; rằng khi Ngài gọi từ giữa những kẻ chết, tôi sẽ trả lời về ngày đó. Hãy chôn tôi trong Đấng Christ, vì những ai ở trong Đấng Christ sẽ được Đức Chúa Trời mang đi với Ngài vào ngày đó.

49 Làm sao chúng ta được ở trong Đấng Christ? Cô-rinh-tô Nhất 12:13, “Bởi một Thánh Linh tất cả chúng ta đều đã chịu phép báp-têm chung một Thân, và trở nên những công dân của Nước Đức Chúa Trời.” Chúng ta xưng nhận là những khách lữ hành và khách lạ trên đất này, không còn, không tìm kiếm những điều thuộc về thế gian này nữa, nhưng tìm kiếm sự đến của Vua phước hạnh để cai quản lãnh thổ, từ biển đến biển không bờ bến, khi Ngài đến trong sự vinh hiển Ngài. Chắc chắn vậy, chúng ta trông đợi sự Đến của Ngài.

50 Và thế thì không có sự nghi ngờ trong tâm trí tôi, nhưng đó là điều Chúa Jêsus đã có trong trí Ngài khi Ngài ở trên đất này, là Lời Đời đời không thể sai lầm đó của Đức Chúa Trời. Vì, chúng ta biết rằng trong Ngài đầy đầy Thân thể Thần tánh Đức Chúa Trời. Thần tánh Đức Chúa Trời hoàn toàn ở trong Ngài. Ngài là cả Cha, Con, và Thánh Linh, nhưng ở trong hình thể con người; thân thể thuộc linh của Đức Chúa Trời, hình ảnh vĩ đại của Đức Chúa Trời mà Ngài đã làm nên bên trong con người, rồi đặt con người ấy trên trái đất. Ngài có một thân thể. Đức Chúa Trời không phải là không có thân thể. Đức Chúa Trời đã có một thân thể, và nó giống như một con người. Môi-se đã thấy điều đó, những người khác đã thấy nó, và nó giống như một con người.

51 Và đó chỉ là một ấn tượng, *đây* là, thuộc về những gì Điều đó có. Và mọi vật trên thế gian, vẻ đẹp, sự êm dịu, vẻ đẹp của trái đất, không là gì khác trên thế gian ngoài một câu trả lời khá tốt hơn cho điều đó, mà nó chờ đợi chúng ta khi lìa khỏi thế gian này. Vì, mọi vật trên thế gian chỉ là một khuôn mẫu về điều gì có trên Trời. Mọi thứ đều tốt lành, mọi thứ đều công bình, mọi thứ đều đẹp đẽ, cây cối, chim chóc, mọi thứ, chỉ là một hình bóng về những gì có trên Thiên đàng.

52 Đời sống của chính chúng ta chỉ là một khuôn mẫu. Nó chỉ là một bóng dáng, mà không phải là điều có thật. Nó ở mặt âm bản. Phải mất cái chết để rửa ra bức hình, đặt chúng ta trở lại nơi chúng ta đến từ thân thể thuộc linh. Rồi trong sự sống lại chúng ta đi vào sự giống như Ngài, một thân thể sống lại. Thật là đẹp đẽ biết bao; không chỉ đẹp mà thôi, nhưng còn là Lẽ thật, uy

nghe của Lời Đời đời của Đức Chúa Trời, rằng chúng ta sẽ giống như Ngài.

53 Để ý bây giờ, Chúa Jêsus, được đầu tư tất cả quyền năng của Đức Chúa Trời, nhưng, khi Ngài đương đầu với Sa-tan, Ngài không hề sử dụng bất cứ quyền phép nào của Ngài. Ngài chỉ nhắc đến Lời! Ngài đã làm thế. Ngài phán, “Có lời chép rằng, ‘Người ta sống chẳng phải chỉ nhờ bánh mà thôi, song nhờ mọi lời nói ra từ miệng Đức Chúa Trời.’”

54 Thế thì làm thế nào các bạn nói mình có thể ở nhà mà thật tốt như một Cơ-đốc nhân ở nhà thờ? Các bạn không thể làm điều đó được. Hãy đọc Lời! Đức Thánh Linh nuôi dưỡng dựa trên Lời. Kinh Thánh là đồ ăn thuộc linh thường ngày của Đức Chúa Trời dành cho Hội thánh Ngài. Và Đức Thánh Linh là Đấng Mà mang Lời đến cho anh chị em và đặt Lời trong lòng, và với sự tạ ơn anh chị em tưới nước cho Lời. Và mọi lời hứa Thiêng liêng sẽ sanh ra hoàn toàn chính xác những gì Đức Chúa Trời đã phán sẽ có. Nó phải có. Đó là Lời Ngài, và Lời là Sự Sống.

55 Bây giờ, tôi đã quên rằng tôi chỉ được cho có nửa giờ đồng hồ. Tôi mất quá nhiều thì giờ để đến với những gì tôi muốn nói.

56 Nhưng để ý Chúa Jêsus trong một, hay hai giờ cuối cùng, của đời sống Ngài, nhiều, nhiều lời tiên tri đã được ứng nghiệm.

57 Có người đã nói với tôi, “Anh Branham ơi, *điều này* phải xảy ra, và *điều kia* phải xảy ra.”

Tôi đã nói, “Nó có thể xảy ra trong một giờ.”

58 Nếu anh chị em đọc trong Thi thiên thứ 22, và rồi xem giờ hấp hối của Ngài trên thập tự giá, tôi thật sự quên lúc này có bao nhiêu lời tiên tri nổi bật đã được ứng nghiệm trong hai hay ba giờ cuối cùng của đời sống Ngài! Tất nhiên, “Chúng nó đâm lủng chân Tôi và tay Tôi. Đức Chúa Trời Tôi ôi, Đức Chúa Trời Tôi ôi, sao Ngài lia bỏ Tôi?” và vân vân, như Đa-vít đã kêu khóc.

59 Và rồi điều khác tôi muốn các bạn để ý, Lẽ thật, phần không thể sai lầm của Lời Đức Chúa Trời. Kinh Thánh nói, “Ngài giữ tất cả các xương Ngài, chẳng một cái xương nào trong chúng bị gãy.” Vì trong hình bóng, chiên con của lễ Phục sinh là một hình bóng về điều đó. Chiên con phải là không tì vết, không gãy một

cái xương nào mới là chiên con đó. Và vào giờ Ngài đã...Ngài đã chết, họ đi đến để đánh gãy ống chân Ngài bằng cái búa. Và ngay trước khi...Hãy nhìn xem điều đó chính lúc chịu đóng đinh trên thập tự giá! Con người với cái búa, sẵn sàng đánh vào ống chân Ngài, nhưng Lời Đức Chúa Trời nói, “Sẽ chẳng một cái xương nào trong thân Ngài bị gãy.”

“Điều đó sẽ xảy ra như thế nào?” Chúng ta hãy đi nhanh.

⁶⁰ Lời Đức Chúa Trời là Đòi đòi! Nếu Lời Đức Chúa Trời là sự trọn vẹn đó, thì những ai ở trong Đấng Christ chắc chắn sống lại khi có sự phục sinh. Đức Chúa Trời thật sự bắt buộc giữ Lời Ngài, để chữa lành anh chị em, khi Ngài hiện diện để cứu rỗi anh chị em. Vì, Ngài, chính Lời Ngài đã hứa điều đó. Chính là Lời của Đức Chúa Trời, và chúng ta không có quyền bỏ đi khỏi Điều đó. Nhưng chỉ nói, “Đó là Lẽ Thật.” Hãy tin Nó! Cho dù điều gì xảy ra đi nữa, hãy tin Lời ấy, dù thế nào. Đó là cách những người còn lại phải tin, và chúng ta không ai loại trừ khỏi điều đó. Đức Chúa Trời đã ban xứ Palestine cho Y-sơ-ra-ên, nhưng họ phải chiến đấu cho từng tấc đất họ có. Lời hứa dành cho anh chị em, nhưng anh chị em phải chiến đấu cho mỗi tấc đất mình yêu cầu; ma quỷ sẽ thấy điều đó, chắc chắn nó sẽ hiểu.

⁶¹ Nhưng để ý khi họ sẵn sàng để đánh gãy ống chân của Đức Chúa Jêsus chúng ta, nếu cái búa đó đụng vào ống chân và làm vỡ nó, Đức Chúa Trời sẽ bị bắt lỗi sai lầm. Nhưng không có đủ ma quỷ trong tất cả sự dẫn vật tối tăm để cái búa đó đập vào thân thể quý báu ấy. Vì Đa-vít, trước đó tám trăm năm, đã nói, “Sẽ không có một cái xương nào của Ngài bị gãy.” Lời Đức Chúa Trời phải đứng với Lẽ thật.

⁶² Nhưng rồi họ đã làm gì? Họ lấy ngọn giáo đâm vào hông Ngài, và Huyết và nước chảy ra, để ứng nghiệm lời Kinh Thánh đã nói, “Chúng nó đâm lủng tay Tôi và hông Tôi.” Lời đã được ứng nghiệm.

⁶³ Vậy thì khi Ngài chết, ồ, thật là một giờ kinh hoàng! Tôi nghĩ đến bài hát đó, và, chân thật, nó làm tôi cảm thấy kinh khủng, khi tôi nghĩ bài hát đó mà nhà thơ đã viết cách đây nhiều năm.

Giữa những tảng đá đang vỡ ra và bầu trời tối
 sầm lại,
 Chúa Cứu Thế của tôi gục đầu và chết;
 Bức màn đã mở ra để lộ một con đường
 Đến sự vui sướng Thiên đàng và ngày bất tận.

64 Khi Ngài bị treo trên đó, máu chảy và chết, khi Ngài gục đầu xuống, mặt trời trở nên hổ thẹn về chính mình, khi nhìn xuống những con người phạm trần mà Đức Chúa Trời đã tạo dựng theo hình ảnh Ngài, sẽ phải trả giá như thế để cứu chuộc nó, mặt trời đã khước từ nhìn xuống thế gian vào giờ đó. Mặt trăng quá bối rối đến nỗi nó rút lui khỏi chỗ của mình. Và các ngôi sao quay lưng lại với trái đất. Thật là một tội lỗi khủng khiếp đã phạm phải! Thật Đức Chúa Trời phải giải quyết với nó!

65 Và để thấy các thầy tế lễ nhạo báng kia, đã nhỏ vào mặt Ngài. Một người đã đánh vào đầu Ngài, bằng một cây sậy, và nói, “Nếu Ngài là một Tiên tri, hãy nói cho chúng ta biết ai đánh Ngài.” Một trong những kẻ đó đã nắm râu từ mặt Ngài, và vả vào mặt Ngài, và muốn Ngài tự gánh lấy cho chính Ngài.

66 Ngài phán, “Nếu Vương quốc của Ta thuộc về thế gian này, Ta sẽ gọi tức khắc cho Cha Ta, Ngài sẽ sai đến cho Ta mười hai đạo quân Thiên sứ.”

67 Điều đó đã có thể được thay đổi, nhưng làm sao Ngài có thể làm được? Ngài thật sự không thể làm điều đó, vì chính con cái Ngài đang kêu khóc đòi Huyết Ngài. Anh chị em có thể tưởng tượng một ông bố, một người cha, với con cái chính mình (ở trong sự tối tăm) kêu khóc đòi huyết của chính cha của chúng không? Đó là lý do Chúa Jêsus không thể làm điều gì khác hơn là chết. Nếu Chúa đã không, thì đó là ngày tận thế dành cho con cái Ngài, đó là sự tận thế đối với mọi tạo vật. Nhưng Ngài đã phải chết, để cứu dân Ngài.

68 Và khi Ngài chết, khi Ngài cúi đầu, trái đất cũ kỹ này rung mình trên khắp sống lưng của nó. Nó phải có một sự phủ phục vì run sợ, vì Kinh Thánh đã nói rằng “cả trái đất, từ giờ thứ sáu cho đến giờ thứ chín, bị tối tăm, bao phủ trên khắp trái đất.” Và trái đất rung động, và những hòn đá lớn bể ra. Màn trong đền thờ bị xé ra từ trên xuống dưới; những khối lớn của lễ bị đổ nhào.

Con của Đức Chúa Trời hằng sống đã chết. Ngài chết thật rồi đến nỗi mặt trời nhận biết điều đó. Ngài đã chết đến nỗi mặt trăng nhận biết điều đó. Ngài đã chết đến nỗi những ngôi sao nhận biết điều đó. Ngài đã chết đến nỗi trái đất đã nhận biết điều đó. Ngài đã chết đến nỗi sức mạnh thiên nhiên nhận biết điều đó, khí quyển nhận biết điều đó. Mọi vật phải nhận biết đó là Con của Đức Chúa Trời! Vì, Lời Đức Chúa Trời không thể qua đi, Ngài đã hứa, từ vườn Ê-đen, “Dòng dõi đó sẽ đạp đầu con rắn.”

⁶⁹ Vậy thì điều gì đã xảy ra với Ngài? Ngài đã đi đâu khi Ngài lìa khỏi thập tự giá và đi vào mộ của Giô-sép A-ri-ma-thê?

⁷⁰ Ngài quá đáng thương đến nỗi Ngài không có chỗ gối đầu Ngài. Ngài đã sinh ra trong một máng cỏ, với cái tên xấu xa đằng sau Ngài, như “một đứa con hoang.” Ngài đã bị cười nhạo, bị làm trò hề, chế giễu, trên trái đất. Ngài đã bị làm đùa cợt, và bị chối bỏ. Và khi Ngài chết, Ngài phải chết qua hình phạt vô cùng độc ác, ở giữa hai tên trộm cắp. Thậm chí không có chỗ để chôn Ngài, và Ngài đã bị chôn trong mộ của người khác. Chính Đức Chúa Trời trên Trời đang đến với trái đất! Chúng ta nghĩ mình là ai, mà phải trải qua một sự đau khổ nhỏ nhoi? Thật những gì Ngài đã làm cho chúng ta! Hãy suy nghĩ về điều đó, thưa bạn, hãy học hỏi về điều đó.

⁷¹ Người lính La-mã đã nói, “Quả thật, đó là Con của Đức Chúa Trời.” Tội nhân phải nhận biết điều ấy. Giu-đa nói, “Tôi đã phản bội Huyết vô tội.” Ông phải nhận biết nó. Cả thế gian phải nhận biết điều đó.

⁷² Sau đó Ngài đã đi đâu? Khi một người chết, điều đó đã xong không? Không, thưa quý vị. Ngài phải chết cách ấy bởi vì Kinh Thánh của Đức Chúa Trời đã phán rằng Ngài sẽ chết cách ấy. Và Ngài đã tin cậy Lời Đức Chúa Trời. Đó là lý do Ngài có thể nói, trong đời sống Ngài, “Hãy phá hủy đền thờ này đi, và Ta sẽ dựng nó lại trong ba ngày.”

⁷³ Vì Đa-vít đã nói, một chỗ, duy nhất, trong Kinh Thánh, dưới sự hà hơi, khi Đa-vít, người của Đức Chúa Trời, đứng tiên tri được xúc dầu bằng Lời, đã nói, “Ta sẽ chẳng để Đấng Thánh của Ta thấy sự hư nát đâu, Ta cũng sẽ chẳng để linh hồn Người nơi âm phủ.”

74 Đức Chúa Jêsus phán, “Các người hãy phá hủy thân thể này đi, và Ta sẽ làm cho nó sống lại trong ba ngày.” Ngài đã biết rằng Lời Đức Chúa Trời không thể qua đi. Ô, chao ôi!

75 Nếu Ngài có thể yên nghỉ uy nghiêm trên điều đó, tin rằng Lời Đức Chúa Trời không thể qua đi, hưởng chi là chúng ta càng phải yên nghỉ một cách trang trọng vì chúng ta được sanh lại bởi Đức Thánh Linh, và Đó là lời chứng trong lòng chúng ta ngay bây giờ rằng chúng ta biết Đấng Cứu Chuộc của mình sống và sẽ trở lại ngày nào đó. Cứ quả quyết rằng những ai ở trong Đấng Christ, sẽ được Đức Chúa Trời mang đi với Ngài! Bây giờ để ý.

76 Ngài đã ở đấy. Ngài đã biết rằng không một tế bào nào trong thân thể đó sẽ bị hư nát. Bẩy mươi hai giờ, sự hư nát đi vào. Đó là lý do Ngài không hề ở lại trong ba ngày. Ngài chết vào chiều thứ Sáu, và đã sống lại vào sáng Chúa nhật. Nhưng, điều đó đã xảy ra trong ba ngày. Trong vòng ba ngày đó Ngài đã sống lại, bởi vì Ngài tin cậy vào Lời Đức Chúa Trời.

77 Ngài đấy! Ngài đã đi đâu khi Ngài đã rời khỏi? Kinh Thánh nói, “Ngài đã lên nơi cao. Ngài đã đi và giảng cho các linh hồn ở trong tù, tức là kẻ đã không ăn năn trong sự nhẹn nhục chờ đợi trong thời Nô-ê.” Linh hồn Ngài, Thánh Linh Ngài, thân thể thuộc linh Ngài của bản thể Chính Ngài, đã đi xuống. Chúng ta hãy đi theo Ngài. Anh chị em có muốn, đi theo Ngài vài phút, tối nay không? Chúng ta hãy xem Ngài đã đi đâu.

78 Ngay dưới những lãnh vực của sinh vật phạm trần bày ra lãnh vực của quyền lực ma quỷ; dưới điều đó...ngay trên đó bày ra những linh hồn của những kẻ không công bình; dưới nó bày ra chính lãnh thổ của Sa-tan, địa ngục. Thế thì ngay phía trên chúng ta đặt để Đức Thánh Linh; rồi dưới Bàn thờ bày ra những linh hồn của những kẻ công bình; kế đến là Chính Đức Chúa Trời. Một đi xuống, một đi lên; hai linh ở trên trái đất này, đang chi phối dân sự của trái đất này.

79 Và khi Chúa Jêsus chết, Ngài đi lên, đi xuống nơi đó. Tôi có thể thấy Ngài vào chiều thứ Sáu đó, sau khi Ngài chết, [Anh Branham gõ—Bt.] gõ vào cái cửa của những miền của người hư mất. Chúng ta hãy đi theo Ngài một phút. Cái cửa mở ra. Có những người đàn bà, có những người đàn ông, có các cô còn trẻ, có những người

già, tất cả họ ở với nhau trong nơi ẩn náu đó gọi là ngục tù của những linh hồn hư mất.

⁸⁰ Nếu tôi có thì giờ, tôi sẽ nói cho các bạn biết. Và nó có thể chỉ là một khái tượng. Nhưng một lần nọ tôi đã thăm viếng nơi đó, và la lên kêu xin sự thương xót, khi tôi là một tội nhân đang ở dưới một ca mổ. Khi tôi đi ra, tôi đang đứng ở miền Tây, với đôi tay giơ lên Trời, và một thập tự giá đang chiếu sáng trên tôi.

⁸¹ Nhưng trong nơi than khóc đó, Chúa Jêsus đã bước đến cửa. Mọi thứ phải làm chứng rằng Ngài là Con của Đức Chúa Trời, bởi vì họ đã được rao giảng cho trong sự nhịn nhục chờ đợi của thời Nô-ê. Gõ vào cửa, Ngài phán, “Ta là Đấng Mà Hê-nóc đã nói đến. Ta là Dòng dõi của người nữ, mà đã đập đầu con rắn. Mọi Lời Đức Chúa Trời phải được ứng nghiệm; Ta vừa chết nơi Đồi Sọ xa kia, và Ta đã mua chuộc Hội Thánh Ta. Và Đấng mà Hê-nóc đã nói về, Ta chính là Đấng ấy.” Và họ đã không có sự thương xót, không có hi vọng, bởi vì họ đã phạm tội. Và cửa đã đóng lại trước mặt họ.

⁸² Đi xuống trên những vùng của ma quỷ! Xuống tận những cánh cửa của âm phủ! Ngài gõ cửa. [Anh Branham gõ—Bt.]

⁸³ Đây là khi Ngài ở trong mộ, Thân thể Ngài, đang chờ đợi sự sống lại. Ngài đã thăm những nơi mà người công bình và người gian ác ở; nơi các bạn sẽ đi đến vào một trong những ngày này, tới một hay những chỗ khác.

⁸⁴ Và Ngài gõ [Anh Branham gõ—Bt.] vào cửa âm phủ. Và, khi Ngài gõ, ma quỷ đi ra. Và tôi có thể nghe nó nói, “Ồ, vậy là cuối cùng Người đã đến. Ta nghĩ tất nhiên ta phải thắng Người khi ta đã giết A-bên.”

⁸⁵ Anh em biết đấy, khi Dòng dõi đó đã được hứa trong vườn Ê-đen, ma quỷ đã liên tục cố gắng để hủy phá Dòng dõi ấy. Và sự chết của A-bên, và sự đến của Sét, chỉ là một sự chết, chôn, và sống lại của Đấng Christ. Dòng dõi đó phải tiếp tục. Và nó đã cố phá hủy Điều đó.

⁸⁶ Nó nói, “Ta nghĩ ta đã có được Ngài khi ta hủy diệt A-bên. Ta nghĩ ta đã thắng Ngài khi hủy diệt các đấng tiên tri. Ta đã hoàn

toàn thắng Ngài khi ta chặt đầu Giăng. Nhưng bây giờ, rốt cuộc, Ngài đã đến. Ta có được Ngài bây giờ.” Ô, chao ôi!

⁸⁷ Tôi có thể nghe Ngài phán, “Ớ Sa-tan, hãy đến đây!” Ngài là Chủ lúc này. Vươn tới, chụp lấy chìa khóa đó của sự chết và âm phủ phía bên hông nó, treo nó vào hông Chính Ngài. “Ta muốn thông báo cho người. Người đã lừa gạt quá lâu. Ta là Con sinh ra đồng trinh của Đức Chúa Trời hằng sống. Huyết Ta vẫn còn dẫm ướt trên thập tự giá, và món nợ đã được trả đầy đủ! Người không có quyền nữa. Người bị tước lột. Hãy đưa những chìa khóa kia cho Ta!” Đúng thế. Quay lại và cho nó một cú đá nên thân, và đóng sầm cánh cửa lại, và phán, “Hãy ở lại đó! Ta là Chủ từ giờ trở đi.”

⁸⁸ Lúc ấy, Ngài không có những chìa khóa của Nước Thiên đàng, bởi vì Ngài ban chúng cho Phi-e-rơ; chúng ta hiểu điều đó sáng nay trong phép báp-têm bằng nước. Nhưng Ngài đã có những chìa khóa của âm phủ và sự chết, Ngài đã lấy chúng; sau khi Ngài sống lại, Ngài phán, “Ta có những chìa khóa của sự chết và âm phủ.” Phi-e-rơ đã có những chìa khóa của Nước Thiên đàng. Sa-tan đã có chìa khóa của sự chết và âm phủ; nhưng bây giờ Chúa Jê-sus đã có chúng, Ngài là Chủ.

⁸⁹ Tại đây Ngài đứng dậy. Điều đó bắt đầu vào sáng Phục sinh; thì giờ đang trôi qua nhanh. Nhưng có một nhóm người khác. Gióp ở đâu? Áp-ra-ham ở đâu? Họ ở đâu? Những môn đồ tin vào Lời Đức Chúa Trời ở đâu? Ngài đã quên họ chẳng? Sự chết đã hủy diệt họ chẳng? Đó là hết thảy về nó chẳng? Không bao giờ, không bao giờ; Đức Chúa Trời phải giữ Lời Ngài.

⁹⁰ Tôi có thể thấy Ngài. Chúng ta hãy liếc nhanh vào trong Pa-ra-đi, và nhìn khắp nơi đó. Tôi thấy Sa-ra và Áp-ra-ham đang đi dạo ở đó, và sau một lúc [Anh Branham gõ—Bt.] tiếng gè đó trên cửa. Áp-ra-ham đi đến mở cửa, nói, “Em yêu, lại đây. Nhìn đây này! Nhìn đây này, đó là chính là Người đã đứng với ta dưới cây sồi ngày ấy.” Ngài là Đức Chúa Trời của Áp-ra-ham.

⁹¹ Ngay lúc ấy tôi thấy Đa-ni-ên nhìn lướt qua vai người, và nói, “Đó là Văng Đá được đẻo ra từ trong núi, thật chắc chắn như tôi đang đứng đây.”

⁹² Tôi thấy Gióp đứng lên, nói, “Đó là Đấng Cứu Chuộc tôi mà tôi đã nói tôi biết rằng vẫn sống, và ngày nào đó Ngài sẽ đứng trên đất. Thân thể tôi không là gì ngoài một muống tro bụi, nhưng trong mười lăm phút nữa tôi sẽ ở lại trong nó. Đó là Ngài.”

⁹³ Ê-xê-chi-ên nhìn lên đỉnh, và nói, “Tôi thấy Người đó như một Bánh Xe ở giữa Bánh Xe, đang quay, giữa không trung.”Ồ, chao ôi!

⁹⁴ Rồi đến Hê-nóc. Hê-nóc nói, “Tôi thấy Ngài đến với hàng vạn thánh đồ của Ngài, để xét đoán thế gian.”

⁹⁵ Có các thánh đồ Cựu Ước đang chờ ở đó, chắc chắn là họ, dưới sự đền tội của huyết. Họ không thể đi vào Sự Hiện Diện của Đức Chúa Trời, Đức Chúa Trời trên Thiên đàng, bởi vì huyết của chiên và dê không thể cất tội lỗi đi.

⁹⁶ Nhưng Ngài phán, “Hỡi anh em Ta, Ta là Đấng mà các người nghĩ Ta là. Ta là Dòng dõi người nữ. Ta là Con của Đa-vít. Ta là Con của Đức Chúa Trời. Ta là Đấng được sinh ra đồng trinh. Huyết Ta đã đền tội cho nó. Các người đã chờ đợi dưới huyết chiên và dê, nhưng bây giờ Huyết Ta đền tội, và các người được tự do. Chúng ta hãy đi lên, sắp bắt đầu lễ Phục sinh.” Cứ suy nghĩ đi, điều đó hầu như đã xảy ra tối nay, cách đây hơn một ngàn chín trăm năm trước đây.

⁹⁷ Tôi có thể nghe Áp-ra-ham nói, “Chúa ôi, khi con đứng dậy trong thân thể chúng con lần nữa; và Sa-ra và con thật sự ưa thích điều đó rất nhiều; Ngài có phiền không nếu chúng con làm một trạm nghỉ nhỏ, hầu như, trên đường của Ngài?”

⁹⁸Ồ, tôi có thể nghe Ngài phán, “Ồ, không, chắc chắn không. Ta sẽ ở lại với các môn đồ Ta trong khoảng bốn mươi ngày. Nhìn đo đây và thấy mọi việc như thế nào!”

⁹⁹ Vào buổi sáng Phục sinh đầy vinh hiển ấy (Chúng ta sẽ được cất lên vào buổi sáng, ý Chúa) khi Ngài sống lại từ trong kẻ chết, Kinh Thánh nói, theo Thánh Ma-thi-ơ 27, rằng “Nhiều thánh đồ ngủ trong bụi đất, đã sống lại và đi ra khỏi mồ.” Ai thế? Áp-ra-ham, Y-sác, Gia-cốp, Gióp, những người mà bởi sự khải thị thuộc linh biết rằng rồi đây Đấng Cứu Chuộc sẽ đứng trên đất. Họ đẩy, những trái đầu mùa của những kẻ ngủ. Tại đó họ đã đi

vào thành phố. Tôi có thể thấy Sa-ra và Áp-ra-ham, trẻ trung, và đầy...và đẹp trai, và—và đầy sức sống, không bao giờ già nữa, không bao giờ đau yếu nữa, không bao giờ đói nữa, đang bước đi trong thân thể họ.

¹⁰⁰ Cai-phe đang đứng đó, nói, “Các ông biết gì không? Có điều gì đó đã xảy ra ngày nọ, cứ nhìn đám hỗn loạn trong đền thờ này! Có...Chúng ta sẽ kiếm người nào đó để may lại bức màn ấy. Hãy nhìn những đồng của lễ kia, bị đổ nhào. Điều gì đã xảy ra vậy? Cái Gã chiêm tinh gia đó phải không? Hắn là gã phù thủy à? Nếu không thì, điều gì đã xảy ra? Nói đi! Hãy đến đây, Josephus, cặp đôi trẻ đang đứng đó là ai?”

Áp-ra-ham nói, “Sa-ra, chúng ta bị nhận ra. Tốt hơn là chúng ta đi ra thôi.”

¹⁰¹ “Đã hiện ra với nhiều!” Đó không phải là tất cả về điều đó. Để kết thúc, hãy theo dõi. Ngày kia sau khi Ngài đã...họ đã thăm viếng; Áp-ra-ham, Y-sác, Gia-cốp, và hết thảy những người ấy đã thăm viếng quê nhà. Khi Chúa Jêsus đã thăng thiên...

¹⁰² Các bạn nói, “Anh Branham, đó có phải là chuyện hoang đường không?” Không, thưa quý vị! Tôi sẽ chỉ cho quý vị thấy vài câu Kinh Thánh, trong giấy lát.

¹⁰³ Khi Ngài bắt đầu đi lên, họ chỉ thấy Ngài, nhưng những thánh đồ Cựu Ước đã đi với Ngài, vì Kinh Thánh nói rằng “Ngài đã dẫn muôn vạn kẻ phu tù, và ban các ơn cho loài người.” Và tôi có thể thấy Ngài khi Ngài đi lên, và gia nhập với hội thánh Ngài.

¹⁰⁴ Hai Thiên sứ ở ngoài nhóm đang chơi âm nhạc, quay lại nơi đó, và nói, “Hỡi các người Ga-li-lê kia, sao các người còn đứng ngóng lên trời làm chi? Vì Jêsus này, đã được cất lên trời, cũng sẽ trở lại.” Chắc chắn vậy! Họ vội vàng trở lại để gia nhập vào đám người diễn hành.

¹⁰⁵ Và Chúa Jêsus và thánh đồ Cựu Ước đi qua bầu trời. Họ bay qua mặt trăng, họ bay qua mặt trời, họ đi qua các ngôi sao. Và khi vào trong cảnh Thiên đàng trắng đẹp đẽ, vĩ đại đó, các thánh đồ Cựu Ước la lên, trích dẫn lời Kinh Thánh, “Hãy cất cao lên, hỡi các cửa đời đời, và hãy nhắc cao lên! Hãy nhắc cao lên, hỡi các cửa đời đời, và hãy cất cao lên! Và để Vua Vinh hiển vào!”

106 Hết thấy các Thiên sứ nhóm nhau lại trên đỉnh cầu thang của Thiên đàng, và hỏi, “Vua Vinh hiển này là Ai?”

107 Các thánh đồ Cựu Ước nói, “Ấy là Chúa vạn quân, mạnh dạn trong chiến trận! Ngài là Đấng Chinh Phục!”

108 Thiên sứ nhấn cái nút lớn, và những cánh cổng bằng ngọc bật mở ra.

109 Đi thẳng qua Thành Giê-ru-sa-lem Đấng Chinh Phục đầy quyền năng, vĩ đại mang theo những thánh đồ Cựu Ước. Ban hát Thiên sứ đang trở nhạc, khi các Thiên sứ la lớn. Ngài là Đấng Chinh Phục đầy quyền năng! Ngài đã có các chìa khóa của sự chết và âm phủ đeo bên hông Ngài, đi thẳng qua các cung điện của Sự Vinh hiển cho đến khi Ngài đến trước Ngài. Và Ngài nói, “Cha ôi, họ đây này. Họ đã tin, bằng đức tin nơi Lời Cha, rằng Con sẽ đến ngày nào đó. Con đã chinh phục cả sự chết và âm phủ.” Điều gì thế, thưa anh em? Ngài có những vết sẹo trong bàn tay Ngài, để cho thấy rằng Ngài đã ở trong trận chiến. Vinh hiển thay Đức Chúa Trời Chí Cao! Ngài là Đấng Chinh Phục quyền năng đó! “Họ đây này, Cha ôi; Áp-ra-ham, Y-sác, và Gia-cốp.”

110 Tôi có thể nghe Ngài phán, “Hỡi Con, hãy lên đây ngồi bên cạnh Ta, và ngồi xuống cho đến khi Ta đặt mọi kẻ thù ở dưới bệ chơn Con.” Thưa anh em, rồi đây Ngài sẽ đến, và đó sẽ là một ngày tuyệt diệu!

111 Ngài đã không để thì giờ trôi qua vô ích khi Ngài ở trong mộ. Chúng ta nghĩ Ngài chỉ nằm đấy, chết. Nhưng Ngài ở dưới đó vẫn đang chinh phục, Ngài đã đi xuống lấy các chìa khóa từ Satan, Ngài đã có các chìa khóa của sự chết và âm phủ, tối nay. Ngài phán, “Bởi vì Ta sống, các người cũng có thể sống.”

112 Tôi tự hỏi tối nay, anh, chị em yêu dấu của tôi, anh chị em có suy nghĩ về điều đó cách chân thành chưa? Anh chị em có nhận biết rằng mình chỉ được sống bởi vì Ngài sống không? Anh chị em có biết ơn sâu sắc điều đó đủ để dâng chính mình, và thưa rằng, “Đức Chúa Trời ôi, con đây, một tội nhân, xin thương xót con?” Anh chị em đã bao giờ tin nhận Của Lễ hi sinh đầy đủ mọi sự đó không? Anh chị em đã bao giờ nói với Ngài mình yêu Ngài chưa? Nó có làm anh chị em tổn thương khi làm điều sai trật

không? Nếu anh chị em chưa bao giờ đến với kinh nghiệm đó giờ này, trong sự chôn cất này! Khi mà, thì giờ chúng ta đang trôi qua. Thật cảm thấy tốt đẹp! Nhưng, tôi đang tự hỏi, nếu anh chị em chưa từng tin nhận Đấng Christ như Đấng Cứu Rỗi cách cá nhân của mình, tôi tự hỏi anh chị em có muốn làm điều đó không trong khi chúng ta cúi đầu chỉ một lát để cầu nguyện.

113 Chơi bài đó, *Giữa Kẽ Đá Vũng An*, nếu chị muốn, Chị Gertie, nếu chị muốn. Được rồi, tùy ý chị.

114 Với đầu chúng ta cúi xuống, tôi định hỏi các bạn một câu hỏi chân thành thật sự. Các bạn nên nhớ, tội nhân hay thánh nhân, các bạn không ra khỏi sự tồn tại khi chúng ta chôn các bạn. Linh hồn các bạn ở đâu đó. Vậy thì, Chúa Jêsus đã thăm viếng cả hai nơi, theo lời Kinh Thánh. Ngài tìm thấy các bạn ở đâu nếu đêm nay các bạn qua đời? Các bạn có muốn cửa thương xót đóng lại trước mặt mình, bởi vì đã khước từ không? Nên nhớ, Ngài không chỉ là Đấng Cứu Rỗi, Ngài còn là Đấng Phán Xét. Các bạn là người xét đoán bây giờ, các bạn xét đoán Ngài thế nào? Hãy để Ngài là Đấng Cứu Rỗi của bạn bây giờ.

115 Câu chuyện ngắn đến với tâm trí tôi. Cách đây một thời gian một cậu bé đang ngồi trong một—một chiếc xe ngựa. Một khẩu súng bắn xuống phố, và những con ngựa chạy nhanh, cậu đang đi trên vách núi. Một thanh niên chặn bò chạy đến chặn những con ngựa lại ngay trước khi xe ngựa đi qua vách núi, bởi vì có đứa bé ở trong đó. Anh chàng đó đã cứu sống một đời sống nhỏ bé.

116 Nhiều năm sau đó, đang đứng trong trụ sở tòa án. Cũng cậu bé này đã phạm tội, đi theo con đường sai trật, đã phạm tội. Anh ta uống rượu, đánh bài, bắn một người; và phạm tội, bị kết tội. Và quan tòa đứng lên và nói, “Tôi tuyên án treo cổ anh cho đến khi đời sống phàm trần của anh chết.”

117 Người trẻ tuổi đó nói, “Thưa quan tòa!” Và anh cắt ngang phiên tòa, khi anh nhảy qua chấn song và sắp mình nơi chân quan tòa xin thương xót. Anh nói, “Thưa quan tòa, hãy nhìn mặt tôi! Ông không biết tôi sao?”

Quan tòa nói, “Không, anh bạn à, tôi không biết.”

118 Anh nói, “Ông còn nhớ mạng sống của cậu bé mà ông đã cứu thoát, khỏi xe ngựa lồng lên, cách đây nhiều năm không?”

Quan tòa nói, “Vâng, tôi nhớ rồi.”

119 Anh nói, “Tôi là chàng trai ấy.” Anh nói, “Thưa quan tòa, ông đã cứu tôi ngày đó. Ngày hôm nay xin cứu tôi!”

120 Quan tòa nhìn xuống anh, và nói, “Anh bạn, ngày đó tôi là người cứu của anh. Ngày hôm nay tôi là quan tòa của anh.”

121 Ngày hôm nay Ngài là Đấng Cứu Rỗi của các bạn, hồi tội nhân, ngày mai Ngài có thể là Quan Án của bạn. Chúng ta hãy suy gẫm về điều đó giờ này, khi đàn đạo. Và mọi người đang cầu nguyện, những người đó đang cầu nguyện trên đất với Đức Chúa Trời.

122 Tôi tự hỏi tối nay giờ này, nhanh lên, những ai là người muốn tin nhận Đấng Christ làm Đấng Cứu Rỗi của mình cách cá nhân, hãy nói, “Đức Chúa Trời ôi, xin thương xót con, một tội nhân. Con muốn đến gần Dòng Huyết đỏ. Con mệt mỏi vì gia nhập các giáo hội và chạy từ nơi này đến nơi khác. Con muốn được tái sanh. Con cần có kinh nghiệm trong lòng mà con biết rằng Đấng Christ đã bày tỏ Chính Ngài cho con, bằng sự mặc khải thuộc linh mà anh vừa nói về, Anh Branham ơi. Tôi cần có sự mặc khải thiêng liêng, Đức Thánh Linh ở trong lòng tôi, khiến cho tôi sống động, mang Đấng Christ đến thật sự nhiều với tôi hơn là tôi đối với chính mình. Tôi ước ao có kinh nghiệm đó, Anh Branham ơi. Anh sẽ cầu nguyện cho khi tôi đưa tay lên chứ?” Mời bạn đưa tay lên giờ này, người nào muốn được nhớ đến. Xin Chúa ban phước cho bà, quý bà. Xin Chúa ban phước cho bà ở phía sau đó, thưa bà. Tốt lắm. Xin Chúa ban phước cho ông, thưa ông. Tốt lắm. Hãy đưa tay lên, giờ này tiếp tục đưa tay lên.

123 Các bạn sẽ bị hổ thẹn như thế nào? Các bạn có thể khước từ Đấng đó sao, thưa các bạn? Hãy nhớ.

124 “Ồ,” các bạn nói, “Anh Branham ơi, những thầy giảng đã giảng trong nhiều năm rồi.” Tôi biết, nhưng một trong những ngày này họ sẽ ngừng giảng. Các sự việc trông giống như vậy, nó có thể xảy ra ngay lập tức. Các bạn sẽ nghe bài giảng cuối

cùng của mình. Thành thật mà nói, đây có thể là bài cuối cùng của bạn.

125 “Ồ,” các bạn nói, “tôi còn trẻ.” Điều đó không thành vấn đề. Sự chết không kiêng nể ai, hay tuổi tác, hoặc khả năng nào.

126 Mời các bạn giờ này tin nhận Ngài làm Đấng Cứu Rỗi cá nhân không, bằng cách giơ tay lên, nói, “Đức Chúa Trời ôi, xin thương xót tôi?” Hãy giơ tay lên với những người còn lại đây, và nói, “Bây giờ tôi muốn tin nhận Đấng Christ.” Mời các bạn giơ tay lên?

127 Người nào đó sa ngã, hãy nói, “Chúa ôi, xin thương xót con. Con muốn trở lại với Đấng Christ tối nay, ngày mai đó có thể là một sự sống lại, mới, đối với con.” Mời bạn giơ tay lên? Hãy đưa tay bạn lên, nói, “Xin thương xót con. Con muốn đến giờ này.” Các bạn sẽ làm điều đó chứ? Đưa tay lên, nói, “Con đã sa sút, nhưng tối nay...” Câu xin Chúa ban phước cho cho bà, thưa bà. Cầu xin Chúa ban phước cho chị. Tốt lắm. “Tôi muốn tin nhận Đấng Christ làm Đấng Cứu Rỗi cá nhân của tôi. Tôi muốn tin nhận Ngài tối nay. Tôi đã đi lang thang, nhiều năm cách xa Đức Chúa Trời, nhưng bây giờ tôi đang trở về nhà.” Mời các bạn tin nhận Ngài tối nay, đây có thể là một sự sống lại mới dành cho các bạn, sự sống cũ của các bạn có thể đã xong không?

128 Quý bà này đang đến bên tòa giảng, để xưng tội của mình, để đứng. Người nào khác muốn thay thế họ ở đây, hãy lên đây với bà, trong sự xưng nhận của họ không? Mời các bạn đứng lên, và cũng đến với bàn thờ chứ? Bàn thờ đang mở. Chắc chắn vậy. Hãy đến ngay, ngay bây giờ. Nếu các bạn muốn đứng đây cầu nguyện, điều đó sẽ rất tốt. Mời tiếp tục. Các bạn sẽ đến chứ? Dựa trên sự xưng nhận đức tin của mình, dựa trên niềm tin vào Con Đức Chúa Trời, các bạn sẽ đến ngay giờ này chứ? Tốt lắm.

129 Các bạn nên nhớ, tùy các bạn. Các bạn là người đó. Bạn là tội nhân phải chăng? Bạn là người sa ngã chăng? Bạn sa sút nguội lạnh và cách xa Đấng Christ chăng? Bạn muốn đứng dậy làm mới lại với Ngài giờ này không, bắt đầu một cuộc sống mới? Còn bạn thế nào, vợ chồng đã—đã xung đột trong một thời gian dài, làm âm ỉ trong gia đình? Bạn chẳng muốn đến giải quyết điều đó với Đức Chúa Trời và với nhau giờ này sao? Hãy làm cho lễ

Phục sinh thật sự là lễ Phục sinh với các bạn, bắt đầu một gia đình mới.

¹³⁰ Còn các bạn chưa bao giờ, chưa hề cầu nguyện ở nhà mình, các bạn chỉ đi về nhà và cố gắng sống tốt hết sức, mà không hề mang gia đình đến với nhau và cầu nguyện? Đó là lý do chúng ta có những tội phạm ở lứa tuổi vị thành niên và những điều khác. Đó là lý do những gia đình người Mỹ bị đổ vỡ. Các bạn chẳng đến, bắt đầu làm mới lại tối nay sao? Các bạn sẽ làm điều đó không? Các bạn được mời. Nên nhớ, tôi là mục sư của các bạn bây giờ; tôi là người làm chúng vào ngày đó.

Trong khi chúng ta cúi đầu, thế thì, bây giờ là để cầu nguyện.

¹³¹ Lạy Cha Thiên thượng Phước hạnh của chúng con, tối nay chúng con mang đến cho Cha cử tọa này, trong sự trang nghiêm thiêng liêng nhất mà chúng con biết như thế nào. Chúng con khiêm nhường đến gần Ngai của Ngài. Và sau Sứ điệp tối nay, mà, sự chôn cất vĩ đại đó, Ngài không hề nằm yên, linh hồn Ngài đi thẳng vào trong những miền và làm xong công tác của Đức Chúa Trời, mà Ngài được định trước để làm. Và sáng mai, chúng con thấy nơi Ngài đi qua những lãnh vực trên, đang chiến thắng mọi thứ, trong sự sống lại của Ngài. Nhưng Ngài xuất hiện vào buổi sáng Phục sinh để xưng công bình cho chúng con. Và chúng con thấy Ngài đã sai Đức Thánh Linh trở lại, để tuyên án những con người tội lỗi.

¹³² Và tối nay chúng con cầu xin, Chúa ôi, rằng những ai đã giơ tay lên có thể được nhớ đến trước Ngài. Xin cho họ có sự quyết định từ trong lòng họ tối nay, rằng họ đã tiếp nhận Ngài, và tin Ngài, và xin cho họ được niêm phong bằng Ấn của lời hứa tối nay, là Đức Thánh Linh. Xin nhậm lời, Cha ôi. Vì, chúng con giao phó họ cho Cha, với Sứ điệp này tối nay. Nguyện Nó đem lại phước hạnh cho người nghe Nó, những người mà, Chúa ôi, những người sẽ nhận lấy Nó cho gia đình họ, và để Nó lắng sâu trong lòng họ. Nguyện họ sống bám vào Lời Đức Chúa Trời. Xin nhậm lời, Cha ôi, vì chúng con cầu xin như Danh Đấng Christ. A-men.

SỰ CHÔN CẤT VIE57-0420

(The Entombment)

LOẠT BÀI BUỔI NHÓM PHỤC HƯNG LÊ PHỤC SINH

Sứ điệp này được giảng bởi Anh William Marrion Branham, được ban phát bản gốc bằng tiếng Anh vào tối thứ Bảy, ngày 20 tháng Tư, năm 1957, tại Đền tạm Branham ở Jeffersonville, Indiana, U.S.A., được lấy từ một băng ghi âm từ tính và được in nguyên văn bằng tiếng Anh. Bản dịch Tiếng Việt này được in và phân phát bởi Cơ quan xuất bản Voice Of God Recordings.

VIETNAMESE

©2021 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS

P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

www.branham.org

Thông báo bản quyền

Tác giả giữ bản quyền. Sách này có thể được in tại nhà dành cho việc sử dụng cá nhân hay được phát ra, miễn phí, như một công cụ để truyền bá Phúc Âm của Chúa Jêsus Christ. Sách này không được bán, sao chép trên quy mô lớn, đăng trên trang web, lưu trữ trong hệ thống phục hồi, dịch sang những ngôn ngữ khác, hay sử dụng dành cho việc xin ngân quỹ mà không có sự cho phép được viết rõ ràng của Voice Of God Recordings®.

Để biết thêm thông tin hay tài liệu có sẵn khác, xin vui lòng liên hệ:

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org